

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

quod in purgatorio degerent, ut testatur Bellarm. in contro. gen. 10. v. lib. 2. c. 15. §.
S. Greg. in lib. 4. dialog. c. 4: Petr. Damian. Quod autem
in epistola de miraculo sui temporis §. &c.

DE VERBI DEI PRAEDICATIONE.

Cap. VIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Predicationis manus praeipuum est Episcoporum, qui, si legitimè impediti fuerint, per viros ad id manus exequendus idoneos supplere tenentur.
- 2 Archipresbyteri, Plebani, & curam animalium habentes per se, vel, si legitimò impedimento detenti fuerint, per alios predicationis munus exequi debent.
- 3 Pena sunt plectendi, qui tale munus praefare negligunt.
- 4 Prædicatorum eligendi munus ad Episcopum spectat, nisi adhuc consuetudo immemorabilis in contrarium, & numero seq.
- 5 Consuetudo cum sit facti, debet probari. Testes singulares non probant consuetudinem, ibidem.
- 6 Prædicatori quinam expensas, & elemosynam persolvere teneantur.
- 7 Episcopo soli spectat in sua Ecclesia deputare prædicatorem, cui etiam tenetur regulariter expensas subministrare.
- 8 An quotidie tempore Quadragesimali, ieiuniorumve, & Adventus sit prædicandum.
- 9 Episcopo contradicente nullus sive secularis, sive regularis, etiam in Ecclesiis suorum ordinum prædicare potest, & quomodo intelligantur illa verba, con-
- tradicente Episcopo.
- 10 Regulares, antequam prædicare incipiunt, debent se personaliter coram Episcopo presentare, non autem per numerum.
- 11 Prædicatores, qualiter in prædicando se gerere debent.
- 12 Prædicatori eriores disseminanti Episcopum concionem interdicere, & si heres prædicaverit, contra eum procedere potest.
- 13 Regulares extra monasterium degentes ab Ordinario, si deliquerint, puniri possunt, & quomodo, si intra monasterium degant, & extra, si notoriè deliquerint.
- 14 Regulares, si notoriè delinquant, instantे Ordinario loci, sub gravipena ab eorum superioribus in loco delicti sunt puniendii, & non ad alia loca transmisiendi.
- 15 Regulares non possunt à suis conventibus recedere, etiam prætextu ad suos superiores accedendi, nisi vocati, & cum licentia, alias ab Ordinariis puniri possunt.
- 16 Regulares aliqui obsequiis subycere non possunt sine superiorum licentia, qui, si contrafecerint, & superiores sint negligentes, Ordinarii eorundem superiorum negligentiam supplere possunt.
- 17 Regu-

- 17 Regulares ad publicas processiones accedere tenentur.
 18 Controversia de precedentia, quomodo terminande, & à quibus. Confraternitates, an ad publicas processiones compelli possint, ibid.
 19 Regulares sunt Episcopis subiecti; in observatione dierum festorum, ac interdictorum, & quid juris de ritibus.
- 20 Episcopi, quam jurisdictionem habeant in monasterijs, aut domibus virorum, seu mulierum, quibus cura imminent animarum.
 21 Regulares non possunt pulsare suas campanas in die Sabbati majoris hebdomadae, antequam campana Cathedrales, vel majoris Ecclesie pulsetur.

Evangelii Prædicatio, quæ Christianæ Reipubl. non minus est necessaria, quam lectio, est præcipuum Episcoporum munus, & ideo postquam de Indulgentiis disseruimus, de verbi Dei prædicatione tractandum videtur. Prè ac salubriter statuit, atque decrevit sacerdos. Trid. Syn. omnes Episcopos, Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiastarum Prælatos, teneri per se ipsos, si legitimè impediti non fuerint, ad prædicandum sanctum JESU Christi Evangelium; si vero contigerit Episcopos, & alios predictos legitimo detineri impedimento propter suas occupationes multiplices, vel valetudines corporales, aut hostiles incursus, seu occasiones alias (ne dicamus defectum scientiæ, quod in eis reprobatum est omnino) ita, ut per seipso non possint ministrale verbum Dei populo, maxime per amplas Dioceses, & diffusas; viros idoneos ad sanctæ prædicationis officium salubriter exequendum potentes in opere, & sermone, assumere debent, qui plebes sibi commissas vice ipsorum, cum per seipso non possunt, solicite visitantes, eas verbo ædificant, & exemplo, cap. Episcopus nullam rei, 28, dist. c. inter cetera, ex. de off. ord. Conc. Trid. c. 2, de refor. sess. 5, & c. 4, de ref. sess. 24. Archipresbyteri

quoque, † Plebani, & quicunque parochiales, vel alias curam animarum habentes ecclesiæ quoquemodo obtineant per se, vel alios idoneos, si legitimè impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & festis solennibus; tempore autem jejuniorum, Quadragesimæ & Adventus Domini, quotidie, vel saltem tribus in hebdomada diebus, si ita oportere duxerint, plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate salutaribus verbis pascere debent, docendo quæ scire omnibus necessaria sunt ad salutem, annunciendoq; eis cum brevitate, & facilitate sermonis, vita, quæ eos declinare, & virtutes, quas lectari oporteat, ut pœnam æternam evadere, & cœlestem gloriam consequi valeant. Et, si quis ipsorum id præstare neglexerit, etiam si ab Episcopi jurisdictione quavis ratione exemptum se esse prætenderet, etiam si ecclesiæ quovis modo exemptæ dicerentur, aut alicui monasterio, etiam extra diocesim existenti forsan annexæ, vel unitæ, modò re ipsa in diocesi sint, provida pastoralis Episcoporum cura & solicitudine desesse non debet, ne illud Jerem. Thren. 4. impletatur, Parruli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eum.

Itaque, tibi ab Episcopo moniti trium mensium spatio, muneri suo defuerint, per cenlu-

